

יד ושם
רשות זכרון לשואה ולגבורה

מנהל חברה ונוער

60 שנה למדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני גמלאים | משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: גנני	שם פרטי: חווה
----------------	---------------

פרטים אישיים לפני ובתקופת השואה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס- גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה:	רוזנבליט	שם פרטי לפני המלחמה:	אווה
שם משפחה לפני המלחמה:	רוזנבליט	שם פרטי לפני המלחמה:	אווה
שם פרטי לפני המלחמה:	אווה	שם פרטי לפני המלחמה:	אווה
מקום לידה (ישוב, מחוז):	מזטור	מקום לידה (ישוב, מחוז):	מזטור
שם פרטי של האב: דניאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל קליין	שם פרטי של האב: דניאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל קליין
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):	-	שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):	-
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	מזטור	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז):	מזטור
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תלמיד	מקצוע לפני המלחמה: -	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תלמיד	מקצוע לפני המלחמה: -
מקומות מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	מזטור הונגריה	מקומות מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	מזטור הונגריה
האם היית בגטאות? אילו?	כן, גטו מזטור	האם היית בגטאות? אילו?	כן, גטו מזטור
האם היית במחנות? אילו?	מחנה ריכוז סולנוק אברגסינג אוסטריה- חווה חקלאית ממשלתית בעבודות כפייה.	האם היית במחנות? אילו?	מחנה ריכוז סולנוק אברגסינג אוסטריה- חווה חקלאית ממשלתית בעבודות כפייה.
מקום השחרור	אברגסינג אוסטריה	מקום השחרור	אברגסינג אוסטריה
האם שהית במחנה עקורים? איזה? לא	לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? למזטור הביתה	האם שהית במחנה עקורים? איזה? לא	לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? למזטור הביתה
מקומות/מחנות בדרך לארץ: לא ידוע	שם שנת העליה: 1949	מקומות/מחנות בדרך לארץ: לא ידוע	שם שנת העליה: 1949
	שם שנת העליה: 1949		שם שנת העליה: 1949

לדורות: סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):

נולדתי בשנת 1931 במזטור הונגריה. משפחתי הייתה ענפה מאוד וגרנו יחד עם הדוד, הדודה ובני הדודים יחד בבית גדול. למשפחתי הייתה חנות לממכר מוצרי מזון וכך מילאנו כל צרכינו. למדתי בבית"ס וילדותי הייתה רגילה.

לדורות: סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אוווקאציה למרכז ברה"מ):

בשנת 1944 המלחמה פרצה. מאפריל 1944 עד יוני 1944 הייתי בגטו מזטור לשם הועברתי בכח המשטרה ההונגרית. הגברים נלקחו לעבודות כפייה. לאחר מכן ביוני דחסו אותנו לרכבות משא והביאו אותנו למחנה הריכוז "סולנוק" שהיה תחת פיקוד גרמני. שם עברנו עינויים פיזיים ונפשיים קשים, השפלות ורעב קשה מנשוא. ביולי 1944 שוב דחסו אותנו לקרונות של בהמות והביאו אותנו לאוסטריה למחנה מיון וטיהור. משם נשלחנו לאברגסינג באוסטריה – חווה חקלאית ממשלתית שם העבידו אותנו בעבודות כפייה שונות. במקום הזה סבלנו מרעב, קור, פחדים ומחלות. גרנו בצפיפות אימה ובתנאים תת אנושיים עד אפריל 1944 כאשר שוחררנו ע"י הרוסים.

לדורות: סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ ישראל
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה וקליטה):

לאחר השחרור חזרנו לעיר מזטור.

דודי חזר מהמלחמה לבית ואילו אבי ניצל מהמלחמה אך בדרך הביתה נהרג. היינו שוב 2 המשפחות ובכללן 4 בני הדודים. חזרנו, הילדים, ללמוד בביה"ס, עד שהחלטנו אני ובן דודי הצעיר לעלות לישראל. אחותי הצעירה ובן דודי המבוגר נשארו בהונגריה וגרים שם עד היום.

לדורות: סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי/י על חיך בארץ
(נקודות להתייחסות: לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו'):

לאחר שעליתי לארץ ב-1949 הגעתי לקיבוץ מנרה, ולאחר זמן מה צירפו אותנו לגרעין בגבעת חיים, שגם אברהם גנני (לימים בעלי, ראה סיפור בנפרד) היה בו. לאחר זמן מה בשנת 1950 התחתנתי עם אברהם ויחד יצאנו להתיישבות פרדס חנה ע"ש חנה סנש בסמוך לטול כרם ונולדו לנו שתי בנות.

בתחילת 1952 החל ויכוח בהתיישבות על רקע משפטי פראג ומוסקבה והוחלט שהמיעוט שתמך בקומוניזם צריך לעזוב. אולם לנו היו שתי בנות קטנות והחלטנו כי לטובתם נשאר עד שיתחילו ביה"ס. ב-1959 החלטנו לעזוב לבני דרום. למרות שהיינו שם שנה וחצי לא סלחו לנו על העבר הקומוניסטי ולא קיבלו אותנו לחברות ועזבנו לאבן יהודה. בתחילה עבדתי בכל מיני מקומות – שמירה על משק הבית לשכנים ואח"כ טיפלתי בילדים באזור עד שהתחלתי לעבוד במוסדות החינוך ושם עבדתי כ-20 שנה. לאחר שיצאתי לפנסיה המשכתי לעבוד כמטפלת לילדים.

גרנו באבן יהודה עד שנת 2004 אז חליתי ועברנו לירושלים להיות קרובים לבנות.

כיום יש לנו 6 נכדים (3 מכל אחת מן הבנות) ו-2 נינים.